

ספסרות בבשר

שיך למכור לסיטונאים, המעבירים את הסחורה הלאה, בריווח מופקע.

מישרד-התעשייה מוכר את הבשר ה"קפוא לסיטונאים במחיר 36 לירות ה"קילו. הצרכן משלם כ-70 לירות הקילו, כאשר הקצבים משלמים עד 55 לירות תמורת הזכות לקבל בשר מוקצב. מס-תבר כי עלידי חלוקת הבשר בהקצבות, במחיר של 36 לירות, מאפשרת הממ"ש לספסרים להרוויח 30 לירות לכל קילו, ללא כל מאמץ.

עד לפני שבועיים היו במחסני-הקירור בישראל פחות מ-1000 טון בשר קפוא, כמות המספיקה לחצי שבוע. לפני שבו עיים הגיעה האניה "ז'ולייטה", עם מיט-ען של 1000 טון, ובעוד שבועיים תגיע האוניה "מריטה" עם 3000 טון. ברור כי כמויות אלה לא תספקנה, וכי יימשך המחסור בבשר.

במצב זה יוצרת הממשלה, בשיטה הקיימת, העברת רווחי-ספסרות גבוהים לשיבת סיטונאים קצבים. הדרך הטובה ביותר היא להפסיק כליל את חלוקת ה"בשר הממשלתי לכמה שבועות, עד שיצ-טברו כמויות מספיקות של בשר במח-סני-הממשלה, או לקיים פיקוח הדוק על מכירת בשר קפוא, רק בחנויות ורשתות המתחייבות למכרו במחיר מוסכם, ללא רווחי-ספסרות.

שונתה

בעלות

רשת

"אנהבלי"

רשת הבוטיקים רבתי-היוקרה "אנ"הבלי" העבירה את הבעלות לחברת "מרק ראובן 1978". הרשת היתה של עמוס ודליה מרוז. דליה מרוז תמ-שיך להפעיל את החנות ברחוב דיזנגוף. עמוס מרוז לא היה קשור עוד לרשת. הסיבה העיקרית למכירה: מחסור בהון חוזר לפיתוח המכירות הגוברות, כאשר חלק גדול מן הרווחים הוצאו בשנים ה"אחרונות אל מחוץ לחברה.

רשת החנויות

"פוד פייר"

בכינוס

מרצון

רשת חנויות-הענק האמריקאית "פוד-פייר", קיבלה אישור של בית-המשפט אמריקאי לכינוס-נכסים מרצון, לפי סעיף 11 לחוק פשיטת-הרגל האמריקאי. ה"חברה הודיעה כי אינה יכולה לעמוד בהתחייבויותיה, ובית-המשפט ימנה לה מנהלים.

הרשת שייכת למישפחת סם פריד-לנד, מי שהיה ממייסדי "מלונות דן" בישראל, ושנים רבות גם יו"ר מועצת-המנהלים של רשת זו בישראל.

מוצע עדי-מדינה

בעסקי היקב

עובד בכיר ביקבי ראשון-לציון, "כרמל מזרחי" פנה לתת-ניצב בנימין זיגל, בהצעה לשמש עדי-מדינה בחקירות הצפויות בעסקי השחיתות ביקבים. העד מסר לזיגל באמצעות עורך-דינו כי היה שותף, ובידו מידע על מעשי-מירמה בהיקף גדול, שטרם נודע עליהם, שעיקרם זיוף מיסמכים והוצאת כספים במירמה.

זיגל החליט להעביר את ההחלטה ליועץ המישפטי לממשלה, יצחק זמיר. אם תתקבל ההצעה, צפוי מיפנה מכריע בפרשה. עד כה כלל המידע שנמסר ליועץ המישפטי לממשלה רק חומר ומימצאים של ועדות-ביקורת, שהצביעו על אפשרות של מעשים פליליים.

עורך-הדין של עדי-המדינה מסר, כי עדותו יכולה לשמש נקודת-מיפנה בפרשה, בדומה לעדותו של חיים גושן בפרשת אשר ידלין.

"סולל-בונה" מגדיל

הפעילות בקניה

על הזכיה עם חברה ישראלית אחרת, "חירם-זאבי". ההצעה של "חירם-זאבי" כוללת סעיפי הסתייגות, לכן יש סיכוי ל"סולל-בונה" לזכות בעבודה. "סולל-בונה" בנתה בקניה בעבר מיבנים מר-שימים, ביניהם מרכז-הכינוסים על-שם קניאטה, מייסד קניה - בניין רב-קומות עגול ויפה.

הפעילות הישראלית הגדולה היא של חברת "חירם-זאבי", המעסיקה כאן כ-70 ישראלים, בעבודות כבישים ושדות-תעופה. החברה ריכזה את פעילותה ב"קניה, אחרי שהצליחה להוציא את מר-בית ציוד העפר שלה מאוגנדה, שם פעלה בעיקר לפני השתלטותו של אידי אמין על המדינה.

בקניה מצויים שלושה מיפעלי-פלסטיק של ישראלים, ועתה מוקם הרביעי על-ידי משה יובל ודב ברוכשטיין.

מישפחה ישראלית ותיקה בקניה היא של שרה בלוד, בעלת רשת-המלונות הגדולה במדינה. היא באה לקניה ב-1914, לבקר את אחיה, ונשארה ביגלל המלחמה העולמית. אחר-כך נשארה ו-פיתחה את עיסקי-המלונות הענפים שלה וביניהם מלון "נורפולק" בניירובי, בסיג-נון קולוניאלי בריטי. המישפחה היא גם בעלת נכסים רבים, וכן סוכנת-מכר-ניות, "בדפורד".

חברת "סולל-בונה" בקניה קיבלה ל"אחרונה חוזים על עבודות בהיקף של 25 מיליון דולר. חוזים אלו הביאו את החברה לביטול ההחלטה הקודמת על סגירת הסניף וחיסולו.

החברה מגדילה עכשיו את הסניף, ו"תפעיל במקום מישלחת של 10 ישראלים. נראה כי קניה תתפוס את מקומה של ניגריה, שם הוכתה "סולל-בונה" קשות על-ידי החברות של מרדכי אליסון, לשעבר מנכ"ל החברה לעבודות-חוץ של "סולל-בונה", ועדי-המדינה במישפט אשר ידלין.

"סולל-בונה" חשבה לסגור את הנציגות בקניה, מפני שתקופה ארוכה לא קיבלה עבודות. היא החזירה את עובדיה, והשאירה במקום נציגות זעירה לגביית חובות. לפתע הצליחה לקבל כמה עבודות גדולות.

העבודה העיקרית היא בית "בנק הקואופרטיבים", שהוא בית-מישרדים ב"גובה 26 קומות. עבודה גדולה אחרת היא בניית 800 דירות. כן ניגשה החברה למיכרז על כביש גדול, והיא מתחרה

החברות הישראליות הפועלות באיראן לא הפסיקו את פעילותן, והסתפקו ב"הוצאת מרבית המנהלים הישראלים ממדינה זו. החברות ממשיכות להפעיל את העסקים בהילוך נמוך, וממתינות להתפתחויות.

אם יולאם רכוש החברות, או יימנע מהן להמשיך להפעילן, תהיה המכה קשה, אך נסבלת. לחלק מן החברות יש ביטוח. העסקים. הביטוח הוא רק לגבי ההשקעות, ולא לגבי אובדן הכנסות צפוי.

מרבית החברות חתומות על חוזים עם ממשלת איראן וחברות ממשלתיות. סביר כי במיקרה של פגיעה, יוקם גוף ש-ייצג את הנפגעים ויתבע פיצוי מממשלת איראן, כפי שנעשה במדינות אחרות. ב"מיקרה כזה מקוות החברות לעזרה של מישרד-החוץ.

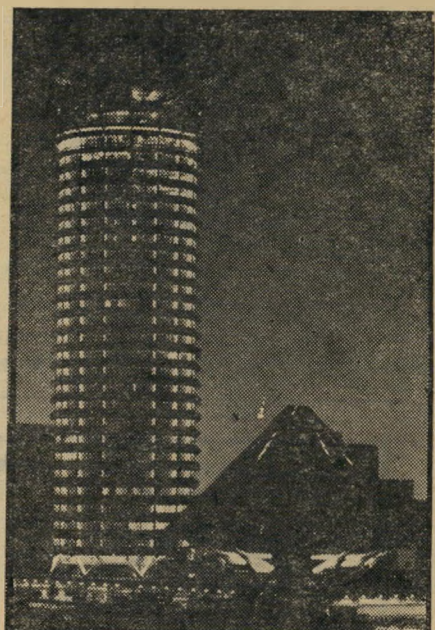
זיו שוקל כניסה

לסוכנות "ליילנד"

לורד יונתן זיו מגיע השבוע מברי-טניה, כדי לבדוק את ההצעה שייכנס כשותף לסוכנות "ליילנד" בישראל. שי-נרכשה על-ידי רמזי אונגר. אונגר חזר לאחרונה מלונדון, וסיכם עם לורד זיו, מבעלי חברת "מרקס אנד ספנסר", כי ייכנס כשותף בכיר לסוכנות. מדובר גם בסוכנות "לאנציה" ו"אוטוביאנקי" של אונגר.

מרזון נורפולק שז כדון רשת עניפה

בית קניאטה בניירובי ביצוע מהיר